

W., dnia 25 września 2017 r.

sygn. akt OSD 41/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 25 września 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. A. J.

Sędziowie: r.pr. E. Z. (sprawozdawca)

r. pr. A. M.

Protokolant: r.pr. M. K.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. – r.pr. Ł. Ł..

w sprawie z zażalenia K. O. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania z dnia 07.08.2017 r., sygnatura R.D 117/16.

postanowił:

I.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 07.08.2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygnaturze R.D. 117/16,

II.

kosztami postępowania w kwocie 910 zł (słownie: dziewięćset dziesięć złotych 00/100) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 07.08.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art.17§1 pkt.2 k.p.k. w zw. z art.74(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego M. B., który według zawiadamiającego K. O. miał dopuścić się procederu parnia brudnych pieniędzy oraz wprowadzania Sądu w błąd, w celu uzyskania nakazu zapłaty. Podnosząc w/w zarzuty zawiadamiający wskazał, że wiarygodność której dochodził radca prawny uległa umorzeniu , a tym samym dalsze procedowanie było bezpodstawne. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmawiając wszczęcia postępowania uznał, iż nie stwierdził popełnienia przez radcę prawnego M. B., czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienia dyscyplinarne, bowiem w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego w żaden sposób nie może stanowić deliktu dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, że Kancelaria (...)k. z siedzibą we W. reprezentowała (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w postępowaniu egzekucyjnym toczącym się przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze T. G. w sprawie o sygn. akt KM 956/11, w którym Pan K. O. był dłużnikiem. Postępowanie toczyło się na podstawie tytułu wykonawczego

w postaci nakazu zapłaty wydanego w dniu 04.11.2010r. przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w sprawie I Nc 76/10, zgodnie z którym K. O. był zobowiązany jako dłużnik do zapłaty na rzecz wierzyciela kwoty 435 605 zł wraz z należnościami ubocznymi. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze postanowieniem z dnia 10 lutego 2011r. zaopatrzył w/w nakaz zapłaty w klauzulę wykonalności. Przedmiotowy tytuł wykonawczy uprawniał wierzyciela do prowadzenia egzekucji z całego majątku dłużnika K. O.. Sąd Rejonowy w Zielonej Górze w sprawie sygn. akt IX Co 106/17, działając na podstawie art. 820³ § 1 KPC zawiesił postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 956/11. Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, iż Prokuratura Rejonowa (...) prowadziła postępowanie z zawiadomienia K. O. o czym z art. 231 § 1 KK, ale postanowieniem z dnia 21.09.2005r., odmówiła wszczęcia śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 KPK wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Na powyższe postanowienie K. O. wniósł w dniu 14.08.2017r. zażalenie wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez wdrożenie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu M. B. lub uchylenie w/w postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w całości. Skarżonemu postanowieniu zarzucił:

a) naruszenie przepisów prawa polegające na nie zastosowaniu przepisów polskiej ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz.U 2017 poz.1049) wskutek przyjęcia przez M. B. obsługi fundacji (...) (Dz.U.2016r. poz.1896, 1948 2260 oraz z 2017r. poz.724,768 i 791) od wycofanego radcy prawnego G. W., oraz

b) nowe okoliczności faktyczne, t.j. pominięcie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w niniejszej sprawie dokumentu Polskiej Komendy Rejonowej Policji IV W. (...) z dnia 16.05.2017r. w sprawie (...) Niestandaryzowany (...) Zamknięty w W..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest dokładne zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując decyzję o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu M. B. dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego sprawy, a następnie dokonanie oceny, czy przy tak ustalonym stanie faktycznym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadził należyłą subsumpcję, zwłaszcza w świetle zarzutów podniesionych przez K. O. w zażaleniu z dnia 14.08.2017r. W efekcie tak przeprowadzonego badania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że w/w zażalenie z dnia 14.08.2017r. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem podniesione w nim zarzuty nie znajdują poparcia w zgromadzonym i ocenionym następnie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego materiale dowodowym.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do materiału dowodowego przedłożonego przez K. O. w zażaleniu z dnia 14.08.2017r. Załączone dokumenty były już raz przedłożone do postępowania toczącego się przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego i zostały przez niego ocenione. Po pierwsze należy wskazać, iż Zarządzeniem Prokuratury Rejonowej (...) w sprawie o sygnaturze 1 Ds. 1343/05/III w dacie 30.01.2006r. uznano K. O. za pokrzywdzonego, jednakże skarżący nie ujawnia dalszej części tego dokumentu. Dolna część w/w zarządzenia Prokuratury została bowiem przysłonięta pismem Banku (...) w W. z dnia 3.08.1999r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie zatem oparł się na treści pisma z dnia 6.06.2017r., stanowiącego bezpośrednią informację z Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Śródmieścia w sprawie 1 Ds. 1343/05/III, iż to samo postępowanie, w którym skarżący twierdzi iż uzyskał status pokrzywdzonego zostało umorzona przez Prokuraturę na podstawie art.17 §1 pkt.1 k.p.k., wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. W tym samym piśmie znajduje się również bardzo istotna informacja, iż ani osoba radcy prawnego M. B., ani Kancelaria (...) nie występowały w niniejszej sprawie. Nie można zatem uznać za wiarygodnego i istotnego dla sprawy twierdzenia skarżącego jak i załączonego przez niego dokumentu przyznającego mu status pokrzywdzonego, bowiem dokument ten jest nie tylko niekompletny, ale także nie odpowiada w swej treści ostatecznej decyzji Prokuratury, która odmówiła wszczęcia śledztwa. Tymczasowe uzyskanie przez K. O. statusu pokrzywdzonego w postępowaniu, które następnie zostało umorzona nie ma żadnego wiążącego przełożenia na obecnie rozpoznawaną przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny sprawę. Pozostałe - załączone po raz kolejny te same dokumenty nie wnoszą niczego nowego do sprawy i nie

są władne w swej treści podważyć zasadności decyzji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Zwrócić należy bowiem uwagę na fakt, iż radca prawny zgodnie z postanowieniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. Ani Rzecznik Dyscyplinarny ani Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie posiadają kognicji do ustalenia odpowiedzialności i wymierzenia kary radcy prawnemu za „przypisywany” mu przez skarżącego zarzut prania brudnych pieniędzy stanowiący przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 8, w sytuacji, gdy nie toczy się w tym zakresie żadne postępowanie karne, a jedyne które się toczyło zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Co więcej radca prawny M. B. nie brał w nim udziału. M. B. działając jako radca prawny w pierwszej kolejności podlega dyspozycji art.38 ust.3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który stanowi, iż radca prawny nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta. Tym samym tak jak słusznie uznał Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie sposób przyjąć, iż działania pełnomocnika, który reprezentując wierzyciela, na podstawie istniejącego i ważnego tytułu wykonawczego, w ramach obowiązujących przepisów KPC, dopuszcza się deliktu dyscyplinarnego.

Wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie z dnia 07.08.2017r. o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu M. B. wobec braku możliwości postawienia mu zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w pełni odpowiada prawu. W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w zażaleniu K. O. z dnia 14.08.2017r., w pełni uzasadnionym było utrzymanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowienia z dnia 07.08.2017r., sygnatura R.D. 117/16 o odmowie wszczęcia dochodzenia w mocy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70(6) ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.